

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 6 เทศกาลธรรมดา ปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

พระเยซูเจ้าตรัสสอนเรื่องกฎบัญญัติสมบูรณ์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า : พระเยซูเจ้าเสด็จมาเพื่อให้บทบัญญัติสมบูรณ์

ท่าทีคริสตชน : ทำความเข้าใจและยอมรับกฎบัญญัติ

การดำเนินชีวิต : ปฏิบัติตามบทบัญญัติอย่างชาญฉลาด

บทนำ

ในวันอาทิตย์นี้ พระเยซูเจ้าทรงสอนเรื่องกฎบัญญัติและอิสรภาพของมนุษย์ เพราะในอิสรภาพที่พระเยซูเจ้านำมาให้นั้น มนุษย์ก็ยังคงต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง และในอิสรภาพที่พระองค์นำมาให้นั้น พระองค์ไม่ได้ยกเลิกกฎบัญญัติของโมเสส แต่ทรงมาทำให้สมบูรณ์ โดยตรัสบอกถึงความหมายที่แท้จริงของกฎบัญญัติ คือการถือตามกฎบัญญัติตามที่พระเจ้าทรงหมายถึง คือทางสู่อิสรภาพ

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	บสร 15:15-20	พระองค์มิได้ทรงสั่งให้ใครเป็นคนอธรรม
เพลงสดุดี	สดด 119	คำสรรเสริญธรรมบัญญัติของพระเจ้า
บทอ่านที่ 2	1 คร 2:6-10	พระเจ้าได้ทรงกำหนดพระปรีชาญาณล่วงหน้าไว้สำหรับศักดิ์ศรีของเรา ก่อนที่โลกจะเริ่มมีเสียอีก
พระวรสาร	มธ 5:17-37 (5:20-22,27-28,33-34,37)	พระเยซูเจ้าทรงทำให้ธรรมบัญญัติสมบูรณ์

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าตรัสสอนเรื่องความหมายแท้จริงของกฎบัญญัติ

เมื่อพูดถึงพระบัญญัติและประกาศ พระเยซูเจ้าและผู้ฟังต่างเข้าใจดีว่า นั่นคือพระประสงค์ของพระบิดาที่บรรจุอยู่ในหนังสือพระคัมภีร์ ดังนั้น เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสสอนว่า พระองค์ไม่ได้เสด็จมายกเลิกบทบัญญัติหรือคำสอนของประกาศ พระองค์จึงหมายถึงสิ่งที่พระเจ้าประสงค์และเผยแสดงไว้ในพระคัมภีร์นั่นเอง เพราะเหตุนี้ พระองค์จึงไม่ได้เสด็จมาเพื่อยกเลิก อย่างที่บางคนอาจเข้าใจเพราะการกระทำของพระองค์ ในบางครั้งดูเหมือนจะไม่เป็นการกระทำตามพระบัญญัติอย่างที่ฟาริสีและธรรมาจารย์สอนและเข้าใจ แต่พระองค์ตรัสว่า พระองค์เสด็จมาทำให้สำเร็จ นั่นคือ ทรงถือตามอย่างเคร่งครัด เพราะนั่นคือพระประสงค์ของพระบิดา กระทั่งว่า แม้โลกทั้งโลกจะสลายไป พระบัญญัติทุกข้อและคำสอนของประกาศทั้งหมดก็ยังคงอยู่ แต่ความเข้าใจเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระบิดานั้น พวกฟาริสีและธรรมาจารย์ไม่ได้เข้าใจ เพราะฉะนั้น ความสำเร็จจริงของพระบัญญัติจะเกิดขึ้นในบทบัญญัติใหม่ที่พระองค์จะเป็นผู้ประทานให้ ซึ่งบทบัญญัตินี้ไม่ได้ขัดแย้งกับพระประสงค์เดิมของพระบิดา แต่เป็นการเผยแสดงให้เห็นถึงสาระและความหมายที่แท้จริง

ผู้ติดตามพระเยซูเจ้าจะต้องมีความชอบธรรมที่ดีกว่าพวกธรรมาจารย์และฟาริสี และถือตามบทบัญญัติใหม่ที่พระองค์ทรงมอบให้ จึงถือตามพระบัญญัติและประกาศ แต่ถือในความหมายที่แท้จริง นั่นคือการถือตามพระประสงค์ของพระบิดา เพื่อเป็นตัวอย่าง พระองค์ทรงยกพระบัญญัติประการที่ห้าและหกขึ้นสอน กล่าวคือ ไม่เพียงแต่ “ห้ามฆ่าคน” (พระบัญญัติประการที่ห้า) แต่พระประสงค์ของพระเจ้าคือจะต้องรักเพื่อนมนุษย์ ดังนั้น “ความโกรธ การด่าเพื่อนพี่น้องว่า โง่ หรือบ้า ” ซึ่งหมายถึงสิ่งเดียวกัน ก็เป็นความคิดสถานเดียวกันกับการฆ่าคน ทำนองเดียวกัน ไม่เพียงแต่ “อย่าล่วงประเวณี” (พระบัญญัติประการที่หก) แต่แม้กระทั่งความคิดที่ไม่ดีต่อหญิงหรือชายที่มีสามีแล้ว แม้แต่แค่การมองหรือการสัมผัสที่มีเจตนาสื่อในทางชู้สาว ก็เป็นความคิดสถานเดียวกันกับการกระทำ และรวมไปถึง “การห้ามหย่าร้าง” สำหรับพระเยซูเจ้าเป็นข้อห้ามที่ไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าจะสำหรับชาย (ฉธบ 24:1) หรือหญิง และ “การสาบาน ” (ฉธบ 5:11;อพย 20:7)ซึ่งเป็นการอ้างพระเจ้าเป็นพยานในความจริงของคำพูด ก็ไม่ต้องกระทำ แต่ต้องยึดถือความจริงเพียงอย่างเดียว

จากคำสอนและตัวอย่างที่ทรงยก ซึ่งเป็นเพียงบางข้อ พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่า ความหมายที่แท้จริงของพระบัญญัติพบกับความสมบูรณ์ในบทบัญญัติใหม่ของพระองค์ คือบทบัญญัติแห่งความรัก

1.2 พระเยซูเจ้าตรัสสอนทางแห่งปรีชาญาณ

พระบัญญัติจึงเป็นการเผยแสดงของพระปรีชาญาณของพระเจ้าเกี่ยวกับทางแห่งเสรีภาพที่แท้จริง กระนั้นก็ตาม มนุษย์จะต้องเป็นผู้เลือก ดังที่พระองค์เองตรัสไว้ในหนังสือบุตรสิราที่ว่า “ถ้าเจ้าอยากถือพระบัญญัติ เจ้าก็ถือได้” มีน้ำกับไปอยู่เบื้องหน้า “เจ้าจะหยิบอันไหนก็ตามใจ” มนุษย์มีทั้งชีวิตและความตาย “จะเลือกอย่างไร ก็ได้อย่างนั้น ” พระเจ้าประสงค์ให้มนุษย์เลือก โดยไม่เคยสั่งให้ผู้ใดเป็นคน อธรรม ไม่ทรงอนุญาตให้ใครทำบาป

มนุษย์จึงอยู่ต่อหน้าปรีชาญาณ ซึ่งเป็นธรรมล้ำลึกอันซ่อนเร้น แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับผู้ที่รักพระองค์ (บทอ่านที่ 2) และการกระทำตามพระบัญญัติ จึงเป็นการกระทำของคนฉลาด แม้ว่า ความฉลาดนั้นจะไม่ใช่สิ่งที่เข้าใจได้สำหรับคนที่ไม่เชื่อ เพราะดังที่เปาโลกล่าวไว้ “ความฉลาดนี้ ไม่มีผู้ครองโลกคนใดล่วงรู้ เพราะถ้ารู้ พวกเขาคงไม่ตรึงองค์พระเจ้าแห่งสิริโรจนาคารบนไม้กางเขน” และพระเยซูเจ้าที่ตรัสสอนปรีชาญาณนี้ ก็ยอมที่จะถูกตรึงบนกางเขน เพราะพระประสงค์ของพระบิดาคือ โลก จะต้องได้รับการไถ่ และหนทางของการไถ่คือพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าเอง

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

เป็นบรรยากาศที่มีชีวิตชีวา เน้นให้เห็นว่าพิธีบูชาขอบพระคุณนำชีวิตเที่ยงแท้มาสู่ผู้ร่วมพิธี และทางแห่งชีวิตนี้อยู่ต่อหน้าคริสตชนแล้ว ให้เขาได้เลือกอย่างเต็มใจที่จะรับชีวิตนี้ผ่านทางพระวาจาของพระเจ้าและศีลมหาสนิท พึงสร้างบรรยากาศในวัด เครื่องประดับ ดอกไม้ ให้สวยงามเป็นพิเศษเพื่อสอดคล้องกับจุดเน้นของพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- พิธีกรอ่านบทนำสั้นๆ เพื่อเตรียมจิตใจของผู้ร่วมพิธี โดยเน้นที่การเลือกของคริสตชนในการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้ง

- **บทสวดภาวนา** ประธานควรกล่าวนำก่อน เพื่อให้ผู้มาร่วมพิธีขอภัยโทษจากพระเจ้าทีในหลายๆ ครั้งเขาไม่ได้เลือกปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า หรือปฏิบัติตามอย่างเสียไม่ได้
- **บทภาวนาของประธาน** เน้นคำ “พระองค์สถิตในจิตใจที่ซื่อสัตย์สุจริต”

ภาควจนพิธีกรรม

- **พิธีกรกล่าวนำ** สรุปบทอ่านที่ 1 และ 2 สั้นๆ
- **บทอ่านที่ 1** ควรอ่านด้วยเสียงดังฟังชัด เพราะเป็นการเน้นให้ผู้ฟังพระวาจาตัดสินใจที่จะเลือกระหว่างชีวิตของพระเจ้าหรือความตาย
- **บทอ่านที่ 2** เป็นคำสอนเรื่องปรัชญาณ ผู้อ่านควรศึกษาความต่อเนื่อง และอ่านคำสอนของนักบุญเปาโลนี้ โดยเว้นระยะคำสอนเหล่านี้ให้ชัดเจน เพื่อช่วยผู้ฟังในการรับฟังพระวาจาของพระเจ้าได้ดียิ่งขึ้น
- **บทพระวรสาร** เนื่องจากพระวรสารค่อนข้างยาว และมีคำสอนของพระเยซูเจ้าในหลายประเด็น จึงควรอ่านด้วยเสียงดังฟังชัด ไม่เร็วและไม่ช้าจนเกินไป
- **บทภาวนาของมวลชน** ควรมีคำภาวนาเพื่อผู้เตรียมรับศีลล้างบาป เพื่อเน้นเรื่องการเลือกพระเจ้า การถือพระบัญญัติด้วยจิตตารมณ์ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า

ภาคบูชาอบพระคุณ

- **การเตรียมเครื่องบูชา** ควรมีการกล่าวนำก่อนการเตรียมเครื่องบูชาสั้นๆ เน้นว่าเครื่องบูชาที่มีคุณค่ามาจากการมอบให้ด้วยใจอิสระของผู้ถวาย
- **บทเริ่มขอบพระคุณ** เสนอบทนำขอบพระคุณสำหรับวันอาทิตย์เทศกาลธรรมดาแบบที่ 6 “หลักประกันสำหรับชีวิตนิรันดร์” เพราะพูดถึงการดำรงชีวิตอยู่ในพระเยซูเจ้า

- **บทขอบพระคุณ** ใช้แบบที่ 3 และเพื่อบรรยากาศที่สง่างามในพิธี ควรขับร้องบทพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ บทขอพระเกียรติ และบทข้าแต่พระบิดา
- **หลังรับศีล** ควรให้เป็นบรรยากาศแห่งความเงียบ เปรียบเหมือนคริสตชนเมื่อรับพระองค์แล้ว เขาตัดสติใจอย่างเงียบๆ ที่จะเลือกพระองค์เป็นผู้นำ เป็นแบบอย่างในชีวิตของเขา

2.3 บทภาวนาของมวลดชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก พระเจ้าทรงสอนเราโดยทางพระบุตรของพระองค์ให้เข้าใจว่า ความรักต่อพระเจ้า และเพื่อนพี่น้อง เป็นบทบัญญัติสำคัญที่สุดในการเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ ให้เราอ่อนขอพระพรจากพระองค์ สำหรับมนุษย์ทุกคนด้วยความไว้วางใจ

ผู้นำ

- 1) เพื่อบรรดาผู้นำพระศาสนจักร จะได้สามารถกระทำพันธกิจแห่งรักและรับใช้ตามบทบาทของแต่ละท่านอย่างเข้มแข็ง กล่าวหาญและศรัทธาในการเทศน์สอนข้อความเชื่อ พระบัญญัติแห่งความรัก และประกาศพระวรสารของพระคริสตเจ้าให้มนุษย์ทุกคนได้รู้ถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พร้อมด้วยชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานตามที่ท่านได้ประกาศนั้น **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสู่ดินแดนสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหลาย **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อความสุขสันติของประชากรโลก โปรดให้แต่ละคนแสวงหาและช่วยกันจรรโลงไว้ซึ่งสันติสุขแท้จริง ทั้งในตนเอง และในสังคมโลก โดยพยายามเรียนรู้และฝึกฝนตนที่จะปฏิบัติตามบัญญัติแห่งความรักของพระคริสตเจ้าเสมอไป **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อบรรดานักเรียนในโรงเรียนคาทอลิก จะได้รับคำสอนและแบบอย่างจากบรรดาผู้ให้การศึกษาอบรม ในการทำให้ชีวิตความเชื่อของพวกเขาลึกซึ้งยิ่งขึ้น และสามารถปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าได้ **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อเราทุกคนจะสามารถดำเนินชีวิตในการทำงานรับใช้ผู้อื่น และมีสันติสุขในการใช้ชีวิตร่วมกันในครอบครัว นำความเบิกบานใจและความชื่นชมยินดีมาสู่ทุกคน **ให้เราภาวนา**

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดทรงชุบชูกำลังใจของข้าพเจ้าทั้งหลายมิให้ท้อแท้ในการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงเรียกร้อง อาศัยความรักของพระองค์ ข้าพเจ้าทั้งหลายจะสามารถนำความชื่นชมยินดีที่แท้จริงไปสู่พี่น้องรอบข้างเสมอด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การทดลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ตามปกติ มนุษย์รามักจะชอบความสบายๆ และไม่ชอบกฎเกณฑ์ที่ยุ่งยากที่ทำให้ชีวิตมีกรอบมาสร้างความลำบาก แต่พระเจ้าได้ชี้ให้เราเห็นชัดแล้วว่า กฎบัญญัติของพระองค์เป็นทางนำไปสู่ความรอดพ้น ดังนั้น ความเชื่อในองค์พระคริสตเจ้าจึงเป็นเงื่อนไขแรกของความรอดพ้น การยอมรับความเชื่อในพระเยซูนำไปสู่การยอมรับกฎเกณฑ์ที่เป็นบัญญัติใหม่ที่พระองค์ทรงนำมาพร้อมกับการเสด็จมาของพระองค์

3.1 ทำที่คริสตชน

คริสตชนที่ปรารถนาจะพาตนเองไปสู่ความรอดพ้นจะต้องยอมรับความเชื่อในองค์พระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นหนทาง ความจริง และชีวิต และสิ่งที่ตามมาก็คือ การยอมรับกฎบัญญัติใหม่ที่พระองค์ทรงปรับปรุงและแก้ไขให้เข้ากับยุคสมัย แต่สุดท้าย การยอมรับความเชื่อและบทบัญญัติด้วยใจก็เป็นก้าวแรกไปสู่ความเป็นอิสระจากพันธะของบาปและความตาย

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที่)

คริสตชนปฏิเสธไม่ได้ว่า การยอมรับนับถือและความเชื่อในพระคริสตเจ้าจะต้องมีกฎเกณฑ์ที่พวกเราจะต้องปฏิบัติไปพร้อมๆ กับความเชื่อในใจ เพราะความเชื่อแต่เพียงอย่างเดียวไม่สามารถนำเราไปสู่ความรอดพ้นได้ การยอมรับพระองค์ หมายถึง การยอมรับบทบัญญัติใหม่ที่พระองค์ทรงเป็นผู้นำมาให้การเลือกพระองค์เป็นผู้นำทางชีวิตมีเงื่อนไขว่าจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ด้วย เรามีอิสระที่จะเลือกหรือไม่เลือกปฏิบัติข้อบัญญัตินี้ๆ

แนวทาง แบบที่ 2

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาวินอาทิศจนบัพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: กฎหมายและอิสรภาพ

มนุษย์เป็นคนมีอิสระเสรี แต่ก็จะต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย ยิ่งวันคูจะยิ่งยากสำหรับคนสมัยใหม่ที่ จะยอมรับกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับ ซึ่งมักถือกันว่ากฎหมายเป็นตัวกีดกันมิให้เป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์ อิสรภาพมีความสำคัญยิ่งใน “ดินแดนของคนมีอิสระเสรีและบ้านเรือนของคนกล้า ” นักบุญเปาโลยืนยันว่า “พระคริสตเจ้าทรงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระเพื่อเสรีภาพ” (กท 5:1)

การเปรียบเทียบถ้อยคำในพระคัมภีร์อาจจะช่วยให้เราเข้าใจคำว่า “อิสรภาพ” ได้ดีขึ้น นักบุญเปาโล กล่าวเช่นกันว่า “พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์เพื่อความปลดปล่อยเราให้พ้นจากทบบัญญัติ เพื่อว่าเราจะ ได้รับสถานะของบุตรบุญธรรม” (กท 4 : 4-5) นี่เป็นการบ่งบอกไว้เป็นนัย ๆ นักบุญเปาโลเข้าใจอิสรภาพไม่ใช่ แต่เพียงเป็น “การเป็นอิสระจาก ” แต่เป็น “อิสระที่จะ ” นั่นคืออิสรภาพที่จะรักพระเจ้าในฐานะเป็นบุตรบุญธรรม ของพระองค์

ความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องเป็นบทบาทบัญญัติยิ่งใหญ่ซึ่งเกือบ ไม่มีข้อยกเว้น กฎหมายอื่นต้องถูก ตรวจสอบด้วยกฎอันยิ่งใหญ่แห่งความรัก ซึ่งทุกกฎเป็นเพียงการประยุกต์ใช้กฎแห่งความรักนั้น อาจมีกฎหมาย ที่เลว ๆ ได้ตั้งนั้นจะต้องมีผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างรู้ตัว เราควรเคารพผู้อื่นและเคารพมโนธรรมของเราเอง กฎหมายบอกเราว่า บุคคลที่มีเหตุผลเข้าใจประยุกต์กฎของความรักต่อสถานการณ์ที่อาจจะคล้ายคลึงกัน กับของเราอย่างไร เราจึงไม่ควรที่จะถูกปรัชญาแบบนั้นอย่างง่าย ๆ กฎหมายอาจจะเป็นสัญญาณ ไฟใน สภาพความเป็นมนุษย์ที่สับสนวุ่นวายของเราก็เป็นไปได้

บทอ่านที่ 1 บสร 15 : 15-20

ปรัชญาของพระเจ้าบอกเราว่า เราจะต้องระวังถ้อยแถลงของนักจิตวิทยาร่วมสมัย ผู้มักจะพยายาม ผลักความรับผิดชอบของมนุษย์ออกไปจากความเลวร้ายที่เขากระทำ การล่มสลายของอำนาจในครอบครัว พระศาสนจักรและรัฐ อันเป็นผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของอัตราความเสเพลในผู้เยาว์ อาจจะมี ความเกี่ยวข้องกับ จิตวิทยาบางประเภทที่สอนกันมานับเป็นเวลาหลายสิบปี

พระคัมภีร์ตอนนี้ ไม่ได้ปฏิเสธความจำเป็นของมนุษย์ ที่จะต้องมีพระพรหมทานของพระเจ้า เพื่อเขา จะได้เป็นคนดี อีกทั้งไม่ได้ปฏิเสธที่จะกำหนดว่าสภาพแวดล้อมบางประการอาจลดความหนักหน่วงของโทษ ผิดในตัวบุคคลไปได้ แต่โดยทั่วไป อิสรภาพของมนุษย์หมายถึงว่ามนุษย์สามารถเลือกความดีและหลีกเลี่ยง ความชั่ว แน่แน่นอนเราไม่อาจโทษพระเจ้าว่าเป็นต้นเหตุของความชั่วในโลก ถ้าหากว่าโลกนี้อยู่ในภาวะที่เลว ทราม ก็เป็นเพราะมนุษย์ที่ทำให้เป็นดังนั้น

ให้เราภาวนาร่วมกับผู้ประพันธ์เพลงสดุดีว่า “ความหมายของบทบัญญัติซัดหนักหนา โปรดสอนข้าฯ ซึ่ให้เห็นเข้าใจมัน แล้วข้าจะทำตามทุกยามครัน บัญญัติอันเป็นแนวทางจ้ดวงตน อธิบายบทบัญญัติซัดถ้อยคำข้าฯ จะทำตามไว้ในทุกหน ข้าฯจะถือรักษาเป็นเช่นมงคล เต็มกลมถล้นจิตสนิทใจ” (สดุดี ตอบรับพระวาจา)

บทอ่านจากหนังสือบุตรสิรา

ถ้าท่านต้องการ ท่านก็ปฏิบัติตามบทบัญญัติได้ท่านจะซื่อสัตย์ต่อพระองค์หรือไม่ขึ้นอยู่กับท่านพระองค์ ทรงวางน้ำกับไฟไว้ต่อหน้าท่านท่านต้องการสิ่งใดก็จงยื่นมือหยิบด้วยตนเองทั้งชีวิตและความตายอยู่ต่อหน้า มนุษย์เขาเลือกสิ่งใดก็จะได้รับสิ่งนั้นพระเจ้าทรงพระปรีชาญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่พระองค์ทรงสรรพานุภาพและ ทรงเห็นทุกสิ่งพระองค์ทอดพระเนตรเห็นผู้ยำเกรงพระองค์ทรงรู้จักกิจการทุกอย่างของมนุษย์พระองค์ไม่ทรง บัญชาผู้ใดให้เป็นคนอธรรมพระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้ผู้ใดทำบาป

บทอ่านที่ 2 1คร 2 : 6 – 10

ไม่มีใครต้องการที่จะถูกมองว่า โง่เขลาหรือขาดความเข้าใจ ปรีชาญาณเป็นขุมทรัพย์ที่ยิ่งใหญ่ นักบุญ เปาโลพูดถึงปรีชาญาณที่ไม่เป็นของ โลกนี้ แต่เป็นปรีชาญาณในระดับที่สูงกว่า เนื่องจากว่าพระเจ้าทรงปรีชาญาณของ พระเจ้าซ่อนอยู่ภายในปรีชาญาณนั้นการหยั่งรู้ด้วยความเชื่อ อาจช่วยเราให้ตัดสินใจได้อย่างถูกต้องในชีวิต เราควรภาวนาเพื่อว่าพระเจ้าจะประทานการวินิจฉัยแก่เราในภาวะที่สับสนวุ่นวาย และเมื่อถูกกฎหมาย ที่มีอยู่สะท้อนให้เห็นสิ่งที่คนอื่นกระทำกฎหมายนั้นอาจเป็นแนวทางนำไปให้พบ ว่า อะไรเป็นสิ่งที่พึงกระทำ ด้วยความรักในสถานการณ์ชีวิตของเรา

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่หนึ่ง

พี่น้อง เราพูดถึงปรีชาญาณในหมู่ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่มิใช่ปรีชาญาณของโลกนี้หรือของผู้ปกครอง โลกนี้ ซึ่งกำลังจะสูญสิ้นไป แต่เรากล่าวถึงพระเจ้าปรีชาญาณของพระเจ้า เป็นธรรมล้ำลึกอันซ่อนเร้นซึ่งพระเจ้า ทรงกำหนดล่วงหน้าไว้ก่อนปฐมกาลสำหรับสิริรุ่งโรจน์ของเรา ไม่มีผู้ปกครองโลกนี้ผู้ใดล่วงรู้พระเจ้าปรีชาญาณนี้ เพราะถ้าเขารู้ เขาคงไม่ตรึงกางเขนองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ แต่ตามที่มิเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “สิ่งที่ตาไม่เคยเห็น และหูไม่เคยได้ยิน และจิตใจของมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ที่รัก พระองค์” นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เราารู้โดยทางพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้กระทั่ง สิ่งทีลึกล้ำของพระเจ้า

พระวรสาร มธ 5 : 17-37 หรือ 5 : 20-22,27-28,33-34,37

พระเยซูเจ้าไม่ได้เสด็จมาเพื่อทำลายบทบัญญัติ แต่เพื่อทรงตีความเสียใหม่และยกขึ้นสู่ระดับที่ต่างออกไป พระองค์ทรงเน้นว่า เราควรสนใจไม่เพียงแต่ในสิ่งที่เรากำลังกระทำ แต่ต้องดูถึงเหตุจูงใจภายในอีกด้วย ซึ่งมีแต่เราและพระเจ้าเท่านั้นที่รู้

เหตุจูงใจภายในนี้เองที่ก่อให้เกิดการเกลียดชังพระเจ้า หรือการกลับไปหาพระเจ้า และซึ่งเราต้องรับผิดชอบ ในภาษาเสมาติกพระเยซูเจ้าทรงใช้สำนวนชนิดที่ตัดกันแบบขาว-ดำ แต่ความคิดของพระองค์ที่ลึกลับนั้นชัดเจน นั่นคือ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ตัวตนเราทั้งครบอยู่ในความรักอย่างสมบูรณ์

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับสานุศิษย์ว่า

“จงอย่าคิดว่าเรามาเพื่อลบล้างธรรมเนียมบัญญัติหรือคำสอนของบรรดาประกาศก เรามิได้มาเพื่อลบล้าง แต่มาเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ทรายใดที่ฟ้าและดินยังไม่สูญสิ้นไป แม้แต่ตัวอักษรหรือจุดเดียวจะไม่ขาดหายไปจากธรรมเนียมบัญญัติจนกว่าทุกอย่างจะสำเร็จไป ดังนั้น ผู้ใดละเมิดธรรมเนียมบัญญัติเพียงข้อเดียว แม้เล็กน้อยที่สุดและสอนผู้อื่นให้ละเมิดด้วย จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ ส่วนผู้ที่ปฏิบัติและสอนผู้อื่นให้ปฏิบัติด้วย จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรสวรรค์ “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าความชอบธรรมของท่านไม่ดีไปกว่าความชอบธรรมของบรรดาธรรมาจารย์และชาวฟาริสีแล้ว ท่านจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ไม่ได้เลย

“ท่านได้ยินคำกล่าวแก่คน โบราณว่า อย่าฆ่าคน ผู้ใดฆ่าคนจะต้องขึ้นศาล แต่เรากล่าวแก่ท่านว่า ทุกคนที่โกรธเคืองพี่น้อง จะต้องขึ้นศาล ผู้ใดกล่าวแก่พี่น้องว่า ‘ไอ้โง่’ ผู้นั้นจะต้องขึ้นศาลสูง ผู้ใดกล่าวแก่พี่น้องว่า ‘ไอ้โง่บัดซบ’ ผู้นั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงไฟนรก ดังนั้น ขณะที่ท่านนำเครื่องบูชาไปถวายยังพระแท่น ถ้าระลึกได้ว่าพี่น้องของท่านมีข้อบาดหมางกับท่านแล้ว “จงวางเครื่องบูชาไว้หน้าพระแท่น กลับไปคืนดีกับพี่น้องเสียก่อน แล้วจึงค่อยกลับมาถวายเครื่องบูชานั้น จงคืนดีกับคู่ความของท่านขณะที่กำลังเดินทางไปศาลด้วยกัน มิฉะนั้น คู่ความจะมอบท่านแก่ผู้พิพากษา และผู้พิพากษาจะมอบท่านให้ผู้คุม ซึ่งจะขังท่านในคุก เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ท่านจะออกจากคุกไม่ได้ จนกว่าท่านจะชำระหนี้จนเศษสตางค์สุดท้าย

“ท่านได้ยินคำกล่าวที่ว่า อย่าล่วงประเวณี แต่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดมองหญิงด้วยความใคร่ ก็ได้ล่วงประเวณีกับนางในใจแล้ว ถ้าตาขวาของท่านเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงควักมันทิ้งเสีย เพราะเพียงแต่เสียอวัยวะส่วนเดียว ยังดีกว่าปล่อยให้ร่างกายทั้งหมดของท่านตกนรก ถ้ามือขวาของท่านเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงตัดมันทิ้งเสีย เพราะเพียงแต่เสียอวัยวะส่วนเดียว ยังดีกว่าปล่อยให้ร่างกายทั้งหมดตกนรก

“มีคำกล่าวว่า ผู้ใดจะหย่ากับภรรยา ก็จงทำหนังสือหย่ามอบให้นาง แต่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดที่หย่ากับภรรยา ยกเว้นกรณีแต่งงานไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก็เท่ากับว่าทำให้นางล่วงประเวณี และผู้ใดที่แต่งกับหญิงที่ได้หย่าร้าง ก็ล่วงประเวณีด้วย

“ท่านยังได้ยินคำกล่าวแก่คนโบราณว่า อย่าผิดคำสาบาน แต่จงทำตามที่ได้สาบานไว้ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่าสาบานเลย อย่าอ้างถึงสวรรค์ เพราะเป็นที่ประทับของพระเจ้า อย่าอ้างถึงแผ่นดิน เพราะเป็นที่รองพระบาทของพระองค์

“อย่าอ้างถึงกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเป็นนครหลวงของพระมหากษัตริย์ อย่าอ้างถึงศิระของท่าน เพราะท่านไม่อาจเปลี่ยนผมสักเส้นให้เป็นดำเป็นขาวได้ ท่านจงกล่าวเพียงว่า ‘ใช่’ หรือ ‘ไม่ใช่’ ที่เกินไปนั้นมาจากปีศาจ